

havns Havn, er det uundvædig at opretholde de Foranstaltninger — men det er dog vistnok ikke det ærede Medlems Mening. Han vil vistnok ikke have sin Udtalelse opfattet aldeles korrekt og ført ud i sin Konsekvenser. Jeg tror, at det ærede Medlem har Forstaaelsen af, at Frihavnen burde bestyde noget andet end netop en Udvidelse af Kjøbenhavns Havn. Til den højtærede Minister skal jeg blot sige, at naar han dræger i Tvivl, hvorvidt Kjøbenhavns gamle Havn, med Hjælp selvfølgelig af den ny Nordhavn, kunde have været i Stand til at optage den Trafik, der har fundet Sted paa Kjøbenhavn i de sidste Aar, paa Grund af, at der — om der end, som den højtærede Minister sagde, vel var et stort, tilstrækkelig dybt Bassin ved Ralkbrænderiet — ikke var Pakhuse, saa vil jeg sige, nej, saadanne var der selvfølgelig ikke, men der var god Plads til at bygge dem paa, lige saa god som i Kjøbenhavns Frihavn. Der var altså ikke af den Grund nogen Nødvendighed for at gaa til Anlægget af en Frihavn. Der maatte ganske andre Grunde til, og der var ogsaa saadanne, men dem skal jeg ikke komme ind paa nu. Endnu vil jeg over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds hævde, at det, fordi der nu ingen Frihavnstrafik er i Kjøbenhavns Frihavn, ikke derfor gaar an at fratagde den dens Egenkab som Frihavn, og gøre den til en ganske almindelig Udvidelse af Kjøbenhavns Havn. Dertil var Staten næppe gaaet med til at paatage sig Rentegarantien.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. Sage: Det ærede Medlems Bemærkninger ere besvarede allerede gentagne Gange. Jeg har atter og atter fremhævet, at jeg som en nødvendig Betingelse for en vel ordnet Nutidshavn anser det for givet, at den bør være indrettet saaledes, at Trafikken kan foregaa uden at være generet af Toldvæsenet. Dermed er Spørgsmaalet om Frihavn eller Ikke-Frihavn besvaret. I øvrigt vil jeg kun rette et enkelt Ord, der kom fra det ærede Medlem, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse til Stede. Det ærede Medlem sagde, at jeg har antyndet, at man eventuelt vilde kunde komme til at genindføre Skibsafgiften; han mente naturligvis: forhøje Havneafgiften; det er dertil jeg har stædet.

Klein: Jeg betragter de under denne Forhandling fremkomne Bemærkninger som for en stor Del rettede til Kjøbenhavns Havneraad, for hvilket jeg har den Ære at være Formand, og i den Anledning finder jeg mig foranlediget til at gøre et Par korte Bemærkninger. Fra alle Sider udtales der Anerkendelse og Sympati for Frihavnen, men ikke desto mindre er det dog aabenbart, at der bag disse anerkendende Ytringer har ligget ligesom en Tone af, ja, hvad skal jeg kalde det, Misfornøjelse, Mistillid eller Misundelse. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds ytrede en Del om Forholdene i Frihavnen og i den øvrige Del af Kjøbenhavns Havn. At Frihavnen er en Del af Kjøbenhavns Havn kan ikke bestrides. Jeg vil i den Henseende gøre opmærksom paa, at Havneraadet omfatter flere Medlemmer, som gribe enhver Vejlighed til at lade sig det være magtpaaliggende at hævde den gamle Havns Ketsstilling i Mod-sætning til Frihavnen, for saa vidt der virkelig kan være Tale om Mod-sætning, og jeg bedivler slet ikke, at man kan berolige sig med, at Havneraadet ogsaa fremtidig vil tage lige saa snidt Hensyn til, og paase den gamle Havns Interesse som Frihavnens Interesse. Man har talt om, hvad der i sin Tid havde været rigtigt at gøre med Hensyn til Anlægget af en Frihavn og har endog saa ganske i Almindelighed spurgt, om det var rigtigt at anvende saa mange Benge paa Tilvejebringelse af en saadan Frihavn. Jeg kan i dette Stykke i flere Henseender være tilbøjelig til at slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (Andersen). Jeg mener ligesom det ærede Medlem, at hvad der medgik til overhovedet at føre Frihavnstanken og Frihavnsloven igennem, var den Stemning, som var tilvejebragt ikke blot i Kjøbenhavn, men ogsaa uden for Kjøbenhavn, en Stemning, der gik ud paa, at der var indtruffet Omstændigheder, som jeg ikke nærmere skal betegne, der i høj Grad opfordrede til at gøre alt, hvad man kunde for at udvikle Kjøbenhavns Handel og igen som Forudsætning derfor Kjøbenhavns Havn. De forskellige Betragtninger, som for Aar tilbage blev gjort gældende i den Retning, og som jo vare af meget forskellig Natur, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tilstaar, at jeg selv personlig — uden at jeg skal tillægge min Mening nogen særdeles stor Betydning — var tilbøjelig til at mene, at man fra visse Sider saa med en noget for lys Forhaabning paa en eventuel Kjøbenhavns Frihavns Fremtid. Men hvorom